

Kommersiell inntektskilde?

Kjersti Marken
9 august 2017

Når pilegrimsarbeidet i Norge nå er i utvikling, er det lett å skjele til Spania der pilegrimsvandringer har hatt en voldsom utvikling de siste årene. Og vi kan ha mye å lære av spanjolene. Det kan virke som om det i Spania er mange som tjener seg rike på pilegrimer, men dette er ikke min erfaring etter noen turer på Camino Frances til Santiago de Compostela.

Overnattingsmulighetene er enkle, billige og mange. Det finnes selvfølgelig også hoteller med andre prisklasser, men de fleste pilegrimene foretrekker etter min erfaring det enkle. Også enkel skilting. De gule pilene i Spania er enkle å se og enkle å vedlikeholde.

Bredt spekter. Det er ikke bare én pilegrimskultur i Norge, det er et bredt spekter av pilegrimsforeninger og pilegrimer, og mange av oss som går, støtter fengselsprest Nyhus («Ikke tenk! Gå!», VL, 4 august). Pilegrimsvandring handler som kjent om både den indre og den ytre vandringen, og det er behov for senger og mat underveis. Det bekymrer mange av oss at pilegrimens sju nøkler: langsomhet, frihet, enkelhet, bekymringsløshet, deling og åndelighet forsvinner når det skal tjenes penger på dem. De åndelige tilbudene må ikke bli for avanserte og for dyre. Det holder å ha åpne kirker, med mulighet for å tenne lys, be en bønn eller få med seg en velsignelse.

Pilegrimsfelleskapet St. Jakob har jobbet for å utvikle pilegrimsarbeidet og bevare enkelheten i 20 år.

Norge er i utgangspunktet et dyrt land å besøke. Hvis vi skal være attraktive for pilegrimer, må vi, etter min mening, gjøre pilegrimsleden billigere.

Jeg fikk lov til å ta imot pilegrimer på Pilegrimsmottaket i Nidaros i sommer, og mange av dem hadde disse tilbakemeldingene: Det var vakkert og vilt, en flott led, men for dyrt.

Pilegrimsarbeid handler jo om den ytre og indre vandring, og det er samspillet mellom disse som utgjør pilegrimsvandringen eller pilegrimsreisen. Når dette forsvinner i bekymring for om man har nok penger på konto til å få sove, da mister vi pile-grimene.

Røldal. Pile-grimsarbeid handler for øvrig om mye mer enn Olavsleder og Nidaros. Sist jeg sjekket var Norge et luthersk land. Egentlig burde vel da Røldal med sitt gråtende krusifiks kanskje vært det viktigste pilegrimsmålet i landet vårt? Jeg er bekymret for Sirkus Olav i Trondheim. Jeg skjønner at næringslivet vil bruke Olavskulten for det det er verdt og tjene penger på det, men tjener det pilegrimenes sak? Undres om Mesteren ville funnet fram pisen igjen hvis han skulle gått pilegrimsleden, og ankommet Trondheim rundt Olsok?

Pilegrimsvandringer og pilegrimsarbeid er viktig. Vi trenger det. Norge trenger det!